

„Tabáni sirató”

Negyvenöt évvel ezelőtt, 1933 egyik késő őszi napján írta meg emlékezetes cikkét Az Estben Kárpáti Aurél a fenti címen. Mert akkortájt koppant az utolsó csákányütés fővárosunk nevezetes „nemzetiségi” negyedében, talán éppen a Hadnagy-utca egy még ép-ségben levő, utolsó házának omlataq falán... Eltűnt a Tabán, amelyet magyar, német, szerb és görög polgárok laktak jórészt, s ahol éppen Kárpáti szerint még Casanova is megfordult, és amelynek romantikáját a Szarvas tértől föl a gellérthegyi szikláig annyi kedves, vadkörtefás, ecet- és akácfas, boltozatos falú vendéglő, rácsos ablakú ház, barokk-kori kapualj és virágos udvar őrizte. Ezekről, és persze a Tabán lakóiról rajzolt emléket Krúdy Gyula, verseltek a múlt századi költők. Szívesen lakott itt Virág Benedek és Berzsenyi Dániel, Dayka Gábor és mások.

A bontás évének májusában hunyt el Krúdy Gyula, s utána széledtek szét a tabániak. De azóta is évről évre mindig összejönnek a Tabánnal szomszédos valamelyik budai vendéglőben. A Katalinok búcsúját és a szület végalkordját ünnevelték a múltban, most pedig erre emlékeznek, derűvel, borúval, reménykedve. Merthogy most már a fiatal utódaik is idejárnak. November 26-án, vasárnap a hagyományos tabáni emlékenot Krúdy-relikviák bemutatásával kezdik a Citadellában...

(szabó)